

Reinheitsgebot – puhtauslaki 500 vuotta

- Jo muinaiset Roomalaiset säätivät lakeja jotka takasivat elintarvikkeiden turvallisuuden
- Saksassakin oli vastaavia olutlakeja jo keskiajalla
- 1156 keisari Barbarossan aikaan Augsburgissa ”jos kievarinpitäjä tarjoaa huonoa olutta tai käyttää epäreilua mittaa, häntä rangaistaan”. Ensin kallis rahallinen rangaistus, kolmannesta rikkeestä luvat pois.
- 1487 Munchenissa säädettiin Reinheitsgebotin edeltäjä
- Oluen maksimihinta oli säädetty, paitsi Märzenille -> yksi päätavoitteista hintojen pitäminen alhaalla ja kulutuksen nostaminen -> lisää verotuloja
- Sallittiin vain ohra, vesi ja humala (ei mainintaa hiivasta tai ohran mallastuksesta)
- Ylimääräisiä aineksia sisältävät oluet takavarikoitiin
- Lakia ei säädetty oluen puhtauden varmistamiseksi, vaan viljan hintakilpailun hillitsemiseksi ja leipäviljan riittävyden varmistamiseksi (viljan rajaaminen ohraan)
- Myös osittain protektionistinen, koska pohjois-Saksan panimot käyttivät muitakin aineksia
- Myös uskonnollinen konservatismi mukana, koska haluttiin kieltää pakanallisissa rituaaleissa käytettäviä kasveja (gruit).
- ”Oma lehmä ojassa”, vain aatelisto sai valmistaa vehnäolutta, joka oli tuohon aikaan ainoa vaalea ja kevyt janonsammuttaja
- 1516 kun Baijeri yhdistyi taas, laki laajeni koko Baijeriin
- 1500 – luvun puolessa välissä alettiin sallia aineksia kuten korianteri, laakeri ja vehnä.
- 1871 Saksan yhdistyessä Baijerilaiset alkoivat lobbaamaan puhtauslakia koko maahan muiden vastustaessa, pitivät sitä yhtenä ehtona Saksaan liittymiselle
- 1873 Reinheitsgebotin ulkopuoliset ainekset veronalaiseksi
- 1906 laki voimassa koko maassa
- 1919 Weimarin tasavallan myötä nimi Reinheitsgebot viralliseen käyttöön, tätä ennen nimeä Reinheit ei edes käytetty lain yhteydessä
- 1952 olutverolaki, Biersteuergesetz, johon tuli Reinheitsgebotin säädökset. Laki säilyi ankarampana vain Baijerissa. Sallii pohjahiivaoluissa vettä, ohramallasta, humalaa ja hiivaa. Sallii myös humalajauheen tai rouheen ja humalauutteen, sekä stabilisointiaineita. Pintahiivaoluella sallitaan laajempi mallaskirjo ja sokerit. Ei lisäaineita. Ei mainintaa hiivakannasta tai bakteereista...
- 1987 Ranskalaisten panijoiden käynnistämän oikeusjutun myötä Euroopan tuomioistuimien totesi lain Rooman sopimuksen vastaiseksi. Siitä asti laki on koskenut vain saksalaista olutta.
- Saksojen yhdistymisen jälkeen 1990 Neuzeller Kloster Brauereita kiellettiin myymästä Schwarzer Abt Bierä koska siinä oli sokeria. Neuvottelujen jälkeen myynti sai jatkua kun Bier poistettiin nimestä. 10 vuotta kestäneiden neuvottelujen jälkeen (Brandenburgin olutsota) Neuzeller sai palauttaa Bier-nimen etikettiin. Syynä se että olueen lisättävällä siirapilla ei yritetä korvata ohramallasta koska se lisätään vasta lopussa.
- 1993 päivitetty Vorläufiges Biergesetz
- 2005 oikeuden päätöksellä kaikkea olutta saa myydä, mutta Bier – sanaa ei saa käyttää jos ei noudata puhtauslakia.
- ”pantu Reinheitsgebotin mukaan” on edelleen myyntivaltti. Saksalaiset panijat yrittivät jopa saada puhtauslain UNESCO:n kulttuuriperintökohteeksi.
- Ei takaa oluen laatua tai puhtautta sen enempää kuin hyvät golfmailat takaavat hyvän tuloksen, mutta ajatus on tärkein